Lietas Nr. C33393712
Lietas arhīva Nr. C-0470-14/1

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 29.janvārī

Rīgas rajona tiesa:

tiesnese Elita Stivriņa,

ar sekretāri /pers. B/,

piedaloties prasītāja OV Limited pārstāvei /pers. C/,

atbildētāja AS „Halten" pārstāvim /pers. D/ un /pers. E/,

atklātā tiesas sēdē 2014.gada 15.janvārī izskatīja civillietu OV Limited jūras prasībā pret SIA AS „Halten" par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2012.gada 8.maijā prasītājs- OV Limited, cēla tiesā prasību pret AS „Halten" par parāda Ls 42 641,49 apmērā piedziņu, kā arī lūdz piedzīt 10,5% gadā par laika periodu no 2012.gada līdz sprieduma izpildei no rēķina Nr.6659 neapmaksātas summas.

Prasības pieteikumā norāda, ka 2011.gada 19.oktobrī prasītājs vērsās pie AS Oiliken Bunkering kā starpnieks, ar lūgumu piegādāt dīzeļdegvielu uz atbildētājam piederošo kuģi „Feed Trondheim". Par minēto liecina AS Oiliken Bunkering 2012.gada 14.martā izsniegts apstiprinājums.

AS Oiliken Bunkering vērsās pie kompānijas NT Marine kā starpnieks ar lūgumu piegādāt dīzeļdegvielu uz atbildētājam piederošo kuģi. NT Marine piegādāja uz kuģi dīzeļdegvielu, ko apliecina apstiprinājums Nr.65812, Nr.65824 un Nr.65825.

Prasītājs izsniedza rēķinu Nr.6659 par kopējo summu Ls 40 664,53, norādot apmaksas termiņu 2011.gada 20.novembrī. Apmaksa nav veikta.

2012.gada 7.maijā atbildētāja kopējais parāds sastādīja Ls 42 641,49, tai skaitā pamatparāds Ls 40 664,53 un likumiskie procenti Ls 1976,96.

Norāda, ka saskaņā ar Jūras kodeksa 48.panta pirmās daļas 12.punktu prasītājam ir jūras prasība pret atbildētāju. Jūras prasības rašanās brīdī kuģis piederēja atbildētājam, ko pierāda AS „Halten" zīmoga nospiedumi uz apstiprinājuma par dīzeļdegvielas saņemšanu. Saskaņā ar Jūras kodeksa noteikumiem par prasību ir atbildīgs kuģa „Feed Trondheim" īpašnieks.

Pamatojoties uz Jūras kodeksa 48.panta pirmās daļas 12.punktu, Civillikuma 1587., 1590., 1652., 1759., 1765.pantu lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja pamatparādu Ls 40 664,53, likumiskos procentus par samaksas termiņa nokavējumu līdz 2012.gada 7.maijam Ls 1976,96, lūdz piedzīt likumiskos procentus par preces apmaksas termiņa nokavējumu no 2012.gada 7.maija līdz sprieduma izpildei 10,5% no rēķina Nr.6659 neapmaksātās summas, kā arī piedzīt valsts nodevu par prasību un pieteikumu par prasības nodrošinājumu un visus tiesāšanās izdevumus.

[2] 2012.gada 28.septembrī tiesā saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi, kuros norāda, ka prasība ir nepamatota un noraidāma. Paskaidro, ka prasītājs nepamatoti apgalvo, ka atbildētājs ir atbildīgs par rēķina par dīzeļdegvielas piegādi apmaksu.

2011.gada 19.oktobrī AS Norwegian Bunkers savā nevis atbildētāja vārdā, izdarīja pasūtījumu par dīzeļdegvielas piegādi kuģim, ko apliecina faksa dokumenta kopija, kurā norādīts, ka dīzeļdegvielas pārdevējs ir prasītājs, bet pircējs AS Norwegian Bunkers. Par šo degvielas piegādi prasītājs 2011.gada 18.novembrī izsniedza rēķinu AS Norwegian Bunkers USD 76 186,09 apmērā, turklāt 2012.gada 23.janvārī prasītājs izsniedza nokavējuma procentu aprēķinu AS Norwegian Bunkers par samaksas kavējumu. No minētā secināms, ka prasītājs apzinājās, ka pasūtījumu ir veicis AS Norwegian Bunkers savā vārdā, nevis kā komercaģents vai pilnvarotā persona.

Norāda, ka atbildētāja prasītāja tiesai iesniegto rēķinu Nr.6659 nekad nav iesniedzis atbildētājam un atbildētājs to nav saņēmis. Rēķins ir sagatavots latviešu valodā ar apmaksas valūtu Latvijas lati. Pušu komunikācija ir notikusi angļu valodā.

Rēķina izrakstīšana pati par sevi neapliecina darījuma esamību un saistību maksāt. Nav pierādījumu, ka dīzeļdegvielas pircējs ir atbildētājs. Prasītājs nepamatoti uzskata, ka atbildētājs kā kuģa īpašnieks ir atbildīgs par jūras prasību. No 1999.gada Starptautiskās konvencijas par kuģa arestu 3.panta un Jūras kodeksa 50.panta izriet, ka kuģa īpašnieks un persona, kura „ir atbildīga par prasību" var nebūt un viņai nav jābūt vienai un tai pašai personai. Uzskata, ka AS Norwegian Bunkers ir persona, kas ir atbildīga par prasību.

Uzskata, ka ir nepamatots prasītāja prasījums par likumisko procentu piedziņu par preces apmaksas termiņa kavējumu. Tā kā atbildētājs nav atbildīgs par pamatparāda samaksu, tad nav pamata arī likumisko procentu piedziņai. Lūdz prasību noraidīt.

[3] 2013.gada 31.jūlijā atbildētājs AS „Halten" iesniedza tiesā pretprasību, kurā norāda, ka prasītājam nav jūras prasības pret atbildētāju. Prasītājs nepamatoti uzskata, ka atbildētājs kā kuģa īpašnieks ir persona, kas atbildīga par jūras prasību.

Norāda, ka saskaņā ar 1999.gada Starptautiskās konvencijas par kuģu arestu un Jūras kodeksa 48.panta pirmo daļu jūras prasību var balstīta uz apstākli, ka kuģim ir piegādāta degviela. Konvencijas 1.pants nosaka, ka jūras prasība ir ceļama pret personu, kas ir atbildīga par prasību. Tomēr Konvencija neparedz, kā ir nosakāma persona, kas ir atbildīga par jūras prasību.

2011.gada 19.okrobrī AS Norwegian Bunkers izdarīja pasūtījumu par dīzeļdegvielas piegādi kuģim. Līgumā ir norādīts, ka dīzeļdegvielas pārdevējs ir prasītājs, bet pircējs ir AS Norwegian Bunkers. Uzskata, ka AS Norwegian Bunkers kā pircējam ir pienākums samaksāt par nopirkto degvielu prasītājam, savukārt prasītājam nesamaksāšanas gadījumā ir prasījuma tiesības pret AS Norwegian Bunkers.

Prasītājs 2011.gada 18.novembrī izsniedza AS Norwegian Bunkers attiecīgu rēķinu USD 76 186,09 apmērā. 2012.gada 23.janvārī prasītājs iesniedza nokavējuma procentu aprēķinu AS Norwegian Bunkers par rēķina samaksas kavējumu. Prasītājs kā pamatu prasībai ir norādījis, ka atbildētājs ir parakstījis dokumentus par dīzeļdegvielas saņemšanu, kā arī izsniegto rēķinu Nr.6659.

Uzskata, ka prasītājam var būt jūras prasība par neapmaksāto degvielas piegādi kuģim tikai pret AS Norwegian Bunkers. AS Norwegian Bunkers pirms kuģa aresta atzina maksājuma saistību un daļēji norēķinājās ar atbildētāju, pārskaitot EUR 10 000.

Prasītāja sagatavoto un tiesai iesniegto rēķinu Nr.6659 prasītājs nekad nav iesniedzis atbildētājam. Tiesā iesniegtais rēķins ir sagatavots latviešu valodā ar samaksas valūtu Latvijas lati. Norāda, ka sazināšanās starp pusēm ir notikusi angļu valodā.

Uzskata, ka atbildētājs nav tā persona, kas ir atbildīga par prasību. Prasība pret atbildētāju ir nepamatota un noraidāma. Savukārt pretprasība par zaudējumu atlīdzināšanu ir apmierināma.

Kuģis atradās arestā Skultes ostā no 2012.gada 29.marta līdz 2012.gada 4.aprīļa plkst. 16:00, kura laikā ir radušies zaudējumi Ls 18 693,63 par Skultes ostas izmantošanu - maksa Ls 857,42, par degvielas izmaksām dīkstāves laikā Ls 1877,65, par atrauto peļņu dīkstāves laikā Ls 15 958,56.

Aresta dēļ kuģis galamērķī ostā Monsteras ostā (Zviedrijā) ieradās 2012.gada 5.aprīlī plkst. 19:30, kas ir 160 h vēlāk. Tā kā 2012.gada 8. un 9.aprīlī bija Lieldienu brīvdienas, kuģis uzkraušanu varēja sākt tikai 2012.gada 10.aprīlī. plkst. 6:00. Zaudējumi sastāda Ls 11 866,89, kas ir par degvielas izmaksām Ls 1249,83 un atrautā peļņa Ls 10 617,06.

Kopā ar prasības nodrošināšanu radās zaudējumi Ls 30 560,52 apmērā. Atbildētājs ir veicis visu iespējamo, lai samazinātu zaudējumus – iesniedza pieteikumu par prasības nodrošinājuma līdzekļa aizstāšanu ar depozīta iemaksu tiesu izpildītājam. 2012.gada 4.aprīlī tiesa pieņēma lēmumu par kuģa atbrīvošanu un tās pašas dienas vakarā plkst.16:00 kuģis atstāja Skultes ostu.

Uzskata, ka zaudējumiem ir tiešs cēlonisks sakars ar prasības nodrošināšanu. Pamatojoties uz 1999.gada Starptautiskās konvencija par kuģu arestu 1.panta pirmo daļu un otro daļu, 3.pantu, Jūras kodeksa 48.panta pirmo daļu un 50.panta pirmo daļu, Civillikuma 20.pantu, 1775. un 1779.pantu, lūdz tiesu piedzīt no prasītāja par labu atbildētājam zaudējumus Ls 30 560,52 un likumiskos procentus līdz sprieduma izpildei, piedzīt tiesāšanas izdevumus.

[4] 2013.gada 2.oktobrī prasītājs iesniedza tiesā paskaidrojumus par pretprasību, norādot, ka pretprasība nav pamatota un ir noraidāma. Norāda, ka zaudējumu piedziņa ir jāvērtē pēc Civilprocesa likuma 143.panta un Civillikuma 1775.panta. Ir jākonstatē, ka tiesību aizskārēja darbība ir bijusi neattaisnojama. Uzskata, ka atbildētājam nebija tiesības celt pretprasību un lūdz pretprasību noraidīt.

[5] Tiesas sēdē prasītāja pārstāve prasību uzturēja, bet pretprasību neatzina. Prasījums balstīts uz Jūras kodeksa 48.pantu un Civillikumu. Paskaidroja, ka nav apstrīdēts fakts, ka atbildētājam piederošs kuģis ir saņēmis degvielu no NT Marine. Atbildētājs nenoliedz, ka degvielas piegādē ir piedalījušās vairākas personas – AS Norwegian Bunkers, OV Limited un AS Oiliken Bunkering. AS Norwegian Bunkers ir pasūtījis degvielu par labu atbildētājam piederošam kuģim no prasītāja, prasītājam par to neatmaksājot. Prasītājs degvielu ir pasūtījis no AS Oiliken Bunkering. AS Oiliken Bunkering ir trešais starpnieks un pasūtījis degvielu no kompānijas NT Marine. Prasītājs ir samaksājis par atbildētājam piederošam kuģim piegādātu degvielu AS Oiliken Bunkering.

Uzskata, ka ir piemērojams Civillikuma 1515.pants par vietniecību. Atbildētājs ir atvietojamais, bet prasītājs ir vietnieks. Prasītāju nevar uzskatīt par kluso vietnieku, jo darbojies atklāti. Visas degvielas piegādē iesaistītas personas zināja, kas ir vienīgais labuma guvējs - atbildētājam piederošais kuģis. Atbildētājs neapstrīd, ka degviela ir saņemta.

Visas saistības, ko starpnieki ir uzņēmušies, ir saistošas atbildētājam un uz viņu attiecināmas un atbildētājam ir samaksas pienākums.

Norāda, ka sākotnēji rēķins izsniegts ASV dolāros, pieļaujot, ka otrais rēķins ir sava veida tulkojums. Rēķins tika izsniegts preces piegādes laikā, iespējams kuģa kapteinim. Norēķini starp degvielas piegādātājiem tika veikti ASV dolāros. Konvertācijas veikta pēc Latvijas Bankas noteiktā kursa, bet nevar pateikt uz kuru brīdi, varbūt uz rēķina izrakstīšanas brīdi.

Norāda, ka prasītājam nav līguma ar AS Norwegian Bunkers. Atzina, ka prasīja samaksu no AS Norwegian Bunkers, pamatojoties uz parašu tiesībām, kas jūras tiesībās ir plaši pielietotas.

Uzskata, ka atbildētājam nebija tiesības celt pretprasību lietā, jo atbildētāja celtā pretprasību ir prasība par iespējamiem zaudējumiem, kas rastos, ja prasītājs prasība netiks apmierināta.

[6] Atbildētājs prasību neatzina, bet pretprasību uzturēja. Norādīja, ka prasības nodrošinājums ir piemērots prettiesiski. Norādīja, ka piegādāta degviela var būt jūras prasības pamatā. Nav strīda, ka atbildētājam pieder kuģis un ka šim kuģim piegādāta degviela. AS Halten, kā kuģa īpašnieks ir bijis nemainīgs gan jūras prasības rašanās brīdī, gan prasības celšanās brīdī, bet tiesību normās nav regulējuma, kā noteikt personu, kura ir atbildīga par jūras prasību. Atbildētājs uzskata, ka nevar celt prasību pret atbildētāju, jo nav īstais atbildētājs.

Paskaidro, ka 2011.gada 19.oktobra pirkuma pārdevuma līgums ir slēgts starp AS Norwegian Bunkers un prasītāju un tajā ir noteikts, ka AS Norwegian Bunkers ir pircējs un OV Limited ir pārdevējs. Tas nav starpniecības līgums. Prasītājam bija saprotams, kas ir pircējs, jo izrakstījis rēķinu AS Norwegian Bunkers un izsniedzis arī procentu aprēķinu.

Uzskata, ka varēja arestēt kuģi, tikai tad, ja kuģa īpašnieks ir atbildīgs par šo prasību. Prasītāja rēķins, kas atrodas lietas 20.lapā ir latviešu valodā un Latvijas latos. Atbildētājs uzskata, ka kuģa arests ir atceļams neatkarīgi no tā vai prasība ir apmierināma vai nē.

Kamēr kuģis atradās arestā, atbildētājam ir radušies izdevumi – Skultes ostas piestātnes maksa, pietauvošanās maksa, attauvošanās maksa, degvielas izmaksas dīkstāves laikā un negūtā peļņa. Aresta dēļ radās nobīde kuģa grafikā. Kuģis ieradās Zviedrijā Lieldienās un radās dīkstāve. Radās degvielas izmaksas un atrautā peļņa, no kuras atrēķināta komisijas maksa, degvielas izmaksas un aģenta maksa. Atbildētājs ir veicis visu, lai samazinātu zaudējumus. Iemaksāja naudas līdzekļus, lai atbrīvotu kuģi no aresta un samazinātu zaudējumus.

Uzskata, ka prasītājs nav pierādījis atklātas vietniecības esamību. AS Norwegian Bunkers līgumu ir slēgusi savā vārdā. Minētais līgums ir apskatāms pēc Vīnes konvencijas.

Lūdz noraidīt prasību, apmierināt pretprasību, atcelt prasības nodrošinājumu, piedzīt ar lietas vešanu saistītos izdevumus par advokātu palīdzību, ko sniedza „Wikborg rein" Norvēģijas advokātu birojs, Civilprocesa likuma noteiktajā apmērā.

Motīvu daļa

[7] Noklausījusies prasītāja pārstāves un atbildētāja pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma, bet pretprasība noraidāma.

Prasītājs OV Limited ir cēlis prasību par parāda piedziņu par kuģim Feed Trondheim, kura īpašnieks ir AS Halten, piegādāto degvielu.

1999.gada Starptautiskā konvencija par kuģu arestu 1.panta 1.punkta (l) apakšpunktā nosaka, *ka jūras prasība ir prasība, kas balstīta uz vienu vai vairākiem sekojošiem apstākļiem (..) kuģa darbībai, vadībai, saglabāšanai vai uzturēšanai piegādātās preces, materiāli, krājumi, degviela, iekārtas (ieskaitot konteinerus) vai pakalpojumu sniegšana*.

Jūras kodeksa 47.panta pirmās daļas 12.punkts nosaka, ka *jūras prasība ir tāda prasība, kas celta sakarā ar: (..) kuģa darbībai, vadībai, saglabāšanai vai uzturēšanai piegādātām precēm, materiāliem, krājumiem, degvielu, iekārtām (ieskaitot konteinerus) vai sniegtiem pakalpojumiem(..).*

Tiesa secina, ka strīds, kas izriet no darījuma par degvielas piegādi ir pamats jūras prasības celšanai.

1999.gada Starptautiskā konvencija par kuģu arestu 3.panta 1.punkta (a) apakšpunkts nosaka, ka *jebkura kuģa arests ir pieļaujams, ja pret to pastāv jūras prasība, ar nosacījumu, ka: (a) ja persona, kurai piederēja kuģis jūras prasības rašanās brīdī ir atbildīga par prasību un ir kuģa īpašnieks aresta brīdī*.

Lietā nav strīda, ka kuģa Feed Trondheim īpašnieks kuģa aresta brīdī un prasības celšanas brīdī bija atbildētājs AS Halten. No minētā ir secināms, ka atbildētājs, kā kuģa īpašnieks ir atbildīgs par jūras prasību, kas izriet no pienākuma veikt samaksu par piegādāto degvielu kuģim Feed Trondheim.

Tomēr ir strīds un ir noskaidrojams apstāklis, vai prasītājs kā degvielas piegādātājs ir tiesīgs prasīt no atbildētāja kā kuģa īpašnieka samaksu.

[8] Kā norāda prasītājs – AS Norwegian Bunkering ir pasūtījis degvielu par labu atbildētājam piederošam kuģim Feed Trondheim no prasītāja, prasītājam par to nesamaksājot. Prasītājs degvielu ir pasūtījis AS Oiliken Bunkering, savukārt AS Oiliken Bunkering ir degvielu pasūtījis kompānijai NT Marine.

Lietā nav strīda, ka atbildētājam piederošajam kuģim Feed Trondheim degviela ir piegādāta un piegādi ir veicis NT Marine 2011.gada 21. un 22.oktobrī.

Lietā nav gūti pierādījumi, ka atbildētājs kā kuģa īpašnieks vai kuģa kapteinis būtu lūdzis degvielas piegādi prasītājam. Prasītājs minēto arī neapgalvo, bet norāda, ka ir rīkojies kā atklātais vietnieks, atsaucoties uz Civillikuma 1515.pantu.

Civillikuma 1515.pants nosaka, *ja kāds darbojas atklāti kā otra vietnieks, t.i. noslēdz līgumu tieši viņa vārdā, nepārkāpdams savas varas robežas, tad līgums, tiklab pienākumu, kā arī tiesību ziņā, saista tieši pašu atvietojamo*.

Tiesa uzskata, ka prasītājs kļūdaini pieņem, ka prasītājs ir darbojies kā atbildētāja atklātais vietnieks darījumā par degvielas piegādi atbildētāja kuģim, jo lietā nav gūti pierādījumi, ka atvietojamais (atbildētājs) ir pilnvarojis vietnieku (prasītāju) noteiktām darbībām viņa labā. No lietas materiāliem neizriet, ka atbildētājs vai atbildētājam piederoša kuģa kapteinis būtu saistīts ar darījuma attiecībām tieši ar prasītāju, turklāt lietā nav arī pierādījumu, ka prasītājs ir slēdzis līgumu ar AS Oiliken Bunkering atvietojamā jeb atbildētāja vārdā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa secina, ka prasītājs nav atzīstams par atbildētāja atklāto vietnieku un uz pušu savstarpējām attiecībām nav attiecināmas tiesību normas, kas regulē atklātu vietniecību.

[9] Atbildētājs norāda, ka 2011.gada 19.oktobrī starp AS Norwegian Bunkers un prasītāju OV Limited ir noslēgts līgums par degvielas piegādi, turklāt minēto līgumu AS Norwegian Bunkers ir slēdzis savā vārdā.

Ar lietas materiāliem pievienoto AS Norwegian Bunkers faksa kopiju ir pieradīts, ka AS Norwegian Bunkers kā pircējs 2011.gada 19.oktobrī ir pasūtījis prasītājam OV Limited kā pārdevējam degvielu motorkuģim Feed Trondheim 90m^3 flotes gāzeļļas (l.l.67-68). Prasītājs nav apstrīdējis lietas materiāliem pievienoto faksa kopiju.

Tiesa atzīst, ka prasītāja un preces pircēja attiecībām ir piemērojama 1980.gada 11.aprīļa Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par starptautiskajiem preču pirkuma-pārdevuma līgumiem. Minētās konvencijas 11.pantā ir noteikts, ka *nav nepieciešams, lai pirkuma — pārdevuma līgums tiktu noslēgts vai apstiprināts rakstiskā formā vai lai tas pakļautos citai prasībai attiecībā uz formu. Tas var tikt pierādīts jebkuriem līdzekļiem, tai skaitā ar liecinieku liecībām*.

Tiesa atzīst, ka ar iepriekšminēto AS Norwegian Bunkers faksu ir pierādītas līgumattiecības starp AS Norwegian Bunkers un prasītāju OV Limited.

Prasītājs neapstrīd, ka pasūtījumu par degvielas piegādi atbildētājam piederošajam kuģim Feed Trondheim ir saņēmis no AS Norwegian Bunkers. Prasītājs ir izpildījis pasūtījumu, tādējādi akceptējot pušu darījumu uz faksā norādītiem noteikumiem, jo lietā nav gūti pierādījumi, ka prasītājs būtu cēlis jebkādus iebildumus par tiem.

Tiesas ieskatā darījuma attiecībām starp atbildētāju un AS Norwegian Bunkers būtu piemērojams Civillikuma 1516.pants, kurš nosaka, *ja kāds darbojas otra vietā klusi, t.i. noslēdz līgumu šā otra vietā, bet ne viņa vārdā, tad līgums ir spēkā kā pienākumu, tā arī tiesību ziņā tikai attiecībā uz tā noslēdzēju, bet uz atvietojamo tā spēks attiecas tikai tad, kad līgums uz viņu tieši pārvests*.

Atbildētājs nav apstrīdējis, ka starp atbildētāju un/vai kuģi Feed Trandheim un AS Norwegian Bunkers pastāv darījuma attiecības. Ar AS Norwegian Bunkers 2011.gada 19.oktobra faksu ir pierādīts, ka AS Norwegian Bunkers ir noslēdzis līgumu ar prasītāju savā vārdā, bet kuģa Feed Trandheim labā. Tiesa uzskata, ka AS Norwegian Bunkers ir atzīstams par kluso vietnieku, kurš kuģa Feed Trondheim labā ir pasūtījis trešajai personai OV Limited degvielas piegādi.

No Civillikuma 1516.panta izriet, ka, lai atvietojamam būtu saistošs starp AS Norwegian Bunkers un prasītāju noslēgtais līgums, tam ir jābūt pārvestam uz atvietojamo. Lietā nav gūti pierādījumi, ka starp prasītāju un AS Norwegian Bunkers noslēgtais līgums būtu pārvests uz atvietojamo.

[10] Tomēr iepriekš minētais nenozīmē, ka prasītājam nebūtu tiesība vērsties ar prasību tieši pie atvietojamā.

Civillikuma 1517.pants nosaka, *ja klusais vietnieks izlieto pēc līguma saņemto atvietojamam par labu, tad uz šo pēdējo tieši pāriet, samērā ar izlietoto, arī pienākuma izpildīšana otrai līdzējai pusei par labu*.

No AS Norwegian Bunkers 2011.gada 19.oktobra līguma ar prasītāju ir redzams, ka puses ir vienojušās par 90 m^3 flotes gāzeļļas piegādi.

Tas, ka OV Limited savus kā pārdevēja pienākumus ir deleģējis tālāk AS Oiliken Bunkering, kurš savukārt tos deleģēja NT Marine, neietekmē prasītāja un atbildētāja tiesiskās attiecības, bet var kalpot tikai kā pierādījums prasītāja saistību izpildei.

Lietā nav strīda, ka atbildētājam piederošajam kuģim Feed Trondheim degviela ir piegādāta un piegādi ir veicis NT Marine 2011.gada 21. un 22.oktobrī. Minēto apliecina NT Marine izrakstītās bunkura kvītis 2011.gada 21.oktobrī Nr.65812, 2011.gada 21.oktobrī Nr.65824, 2011.gada 22.oktobrī Nr.65825 kopā degviela 90 000 litri. Uz minētajām bunkura kvītīm ir zīmogs „Halten AS

Feed Trondheim".

Tiesa secina, ka lietā ir gūti pietiekami pierādījumi, ka atbildētājam piederošajam kuģim Feed Trondheim ir piegādāta degviela, atbilstoši starp prasītāju un AS Norwegian Bunkers noslēgtajam līgumam 2011.gada 21. un 22.oktobrī. Atbildētājs neapstrīd, ka degviela ir saņemta un iebildumi nav celti.

Tiesas ieskatā, apstāklis, ka degvielas piegādi nav veicis AS Norwegian Bunkers, bet cita persona, nemazina OV Limited tiesību vērsties tieši pie atvietojamā, jo atvietojamais ir saņēmis un izlietojis ar līgumu pielīgto. Līdz ar to uz atvietojamo pāriet pienākuma izpildīšana pret trešo personu (OV Limited), ar kuru klusais vietnieks (AS Norwegian Bunkers) noslēdzis līgumu.

[11] Atbildētājs norāda, ka prasītājs ir izrakstījis rēķinu AS Norvegian Bunkers, kas arī var būt īstais atbildētājs.

Ar lietas materiāliem pievienoto OV Limited 2011.gada 18.novembra rēķina Nr.6608 kopiju ir pierādīts, ka prasītājs 2011.gada 18.novembrī ir izrakstījis rēķinu AS Norwegian Bunkers par degvielas piegādi kuģim Feed Trondheim par summu USD 76 186,09, nosakot samaksas termiņu 2011.gada 20.novembri (l.l.69-70). Savukārt no rēķina Nr.6659 oriģināla (l.l.85) ir redzams, ka prasītājs 2011.gada 22.oktobrī ir izrakstījis rēķinu AS Norvegian Bunkers un/vai Halten par summu USD 76 151,09.

Tā kā tiesa iepriekš ir konstatējusi, ka prasītājam ir tiesība vērties pret atbildētāju ar prasību par parāda piedzinu, tad nav būtiski, ka atbildētājs ir izrakstījis rēķinu AS Norvegian Bunkers. Likums neliedz prasītājam tiesību vērsties pret līgumslēdzēju pusi par līguma izpildi. Atbildētājs nav pierādījis, ka būtu veicis samaksu par piegādāto degvielu AS Norvegian Bunkers.

Līdz ar to apstāklis, ka prasītājs ir izrakstījis rēķinu AS Norvegian Bunkers nav pamats prasības noraidīšanai.

[12] Prasītājs lūdz piedzīt parādu Ls 40 664,53 apmērā un norāda, ka ir samaksājis par kuģim Feed Trondheim piegādāto degvielu AS Oiliken Bunkering, kurš savukārt samaksāja tiešajam degvielas piegādātājam NT Marine.

2011.gada 27.oktobrī AS Oiliken Bunkering ir sagatavojis rēķinu Nr.O0337 OV Limited par degvielas piegādi Feed Trondheim par summu USD 75 457,40, nosakot termiņu 2011.gada 20.novembrī (l.l.198-199). Ar 2011.gada 16.novembra AS Oiliken Bunkering vēstuli ir pierādīts, ka AS Oiliken Bunkering ir lūdzis rēķina Nr.O0337 apmaksu veikt divās daļās USD 26 707,40 uz AS Oiliken Bunkering kontu EE962200221011520468, bet USD 48 750,00 uz Murena Development Ltd kontu LV67AIZK0001140120471 (l.l.200-201).

Savukārt ar lietas materiāliem pievienoto Latvijas Krājbanka izdruku ir pierādīts, ka 2011.gada 16.novembrī ir veikts pārskaitījums uz AS Oiliken Bunkering kontu EE962200221011520468 USD 26707,40 un uz Murena Development Ltd kontu LV67AIZK0001140120471 USD 48700,00 (l.l.197).

NT Marine 2013.gada 2.oktobra atbildē prasītājam apliecina, ka 2011.gada 9.decembrī saņēma apmaksu par piegādāto degvielu no kompānijas AS Oiliken Bunkering (l.l.202-203).

Tiesa secina, ka ar 2011.gada 27.oktobra AS Oiliken Bunkering rēķinu Nr.O0337, 2011.gada 16.novembra AS Oiliken Bunkering vēstuli, Latvijas Krājbanka izdruku un 2013.gada 2.oktobra NT Marine atbildi ir pierādīts, ka prasītājs ir samaksājis par degvielas piegādi atbildētājam piederošajam kuģim Feed Trondheim USD 75 407,40.

[13] Atbildētājs norāda, ka nekad nav saņēmis prasītāja Rīgas rajona tiesā iesniegto rēķinu Nr.6659, kas atrodas lietas 20.lapaspusē, kā arī norāda, ka rēķina oriģināls nevarēja būt sagatavots latviešu valodā un maksājuma summu izsakot latos.

Tiesas sēdē prasītājs apliecināja, ka rēķina oriģināls ir sagatavots angļu valodā un maksājuma summa ir izteikta ASV dolāros un minētais dokuments atrodas lietas 85.lapaspusē. Lietas 20.lapaspusē esošais rēķins esot tāds kā tulkojums.

Ar rēķinu Nr.6659 (l.l.85) apstiprinās, ka prasītājs 2011.gada 22.oktobrī ir sagatavojis rēķinu par summu USD 76 151,09. Savukārt 2011.gada 22.oktobra rēķinā Nr.6659, kas ir sagatavots latviešu valodā, naudas summa ir 40 664,53 lati. Prasītājs tiesas sēdē nevarēja norādīt pēc kāda valūtas kursa ir veikta ASV dolāru konvertācija uz latiem.

Konvertējot ASV dolārus uz latiem, 76 151,09 dolāru parāda apmērs pārsniedz 50 000 latus. Tiesa nekonstatē, ka pēc Latvijas bankas valūtas kursa konvertējot 76 151,09 ASV dolārus uz rēķina izrakstīšanas dienu, vai prasības pieteikuma iesniegšanas dienu būtu iegūstami 40 664,53 lati. Tomēr tiesa ņem vērā, ka prasītājs, neizpaužot savas rīcības motīvus, lūdz piedzīt mazāku summu, nekā tā sanāk pēc valūtas konvertācijas. Līdz ar to tiesa secina, ka nav būtiski, ka tiesai nav zināms valūtas kurss, pēc kura konvertēta valūta.

2011.gada 19.oktobrī AS Norwegian Bunkers līgumā ar prasītāju ir norādīts, ka samaksas noteikumi ir 30 dienas no piegādes datuma apmaiņā pret rēķinu un tīru oriģinālu parakstītu konteinera kvīti (l.l.67-68).

Tiesa konstatē, ka lietā nav gūti pierādījumi, ka prasītājs būtu izsniedzis atbildētājam 2011.gada 22.oktobra rēķinu Nr.6659 ne angļu valodā, ne arī latviešu valodā. Prasītājs savā 2013.gada 10.jūlija pavadvēstulē tiesai norāda, ka rēķins ir izsniegts atbildētājam preces piegādes laikā (2011.gada 21.oktobrī, 2011.gada 22.oktobrī) personiski. Tomēr pierādījumi minētajam apgalvojumam nav iesniegti.

Līdz ar to tiesa nevar konstatēt, ka atbildētājam iestājās samaksas pienākums agrāk, kā prasības celšanas brīdī, tas ir 2012.gada 8.maijā.

Civillikuma 1838.pants nosaka, ka samaksa ir izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Atbildētājs nav pierādījis, ka prasībā norādītais parāds ir samaksāts, līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājam ir piedzenams pamatparāds Ls 40 664,53, kas ir 57 860,41 euro.

[14] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus līdz 2012.gada 7.maijam par apmaksas termiņa nokavējumu Ls 1976,96 apmērā jeb 2812,96 euro un noteikt prasītājam tiesības saņemt likumiskos procentus no 2012.gada 7.maija līdz sprieduma izpildei no rēķina Nr.6659 neatmaksātas summas.

Civillikuma 1765.panta otrā un trešā daļa nosaka, ka *likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta līgumā par preces piegādi, par pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu, ir septiņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes (1765.p.3.d.) gadā, bet līguma attiecībās, kurās piedalās patērētājs, — seši procenti no simta gadā. Procentu pamatlikme ir četri procenti. Šī pamatlikme mainās katru gadu 1.janvārī un 1.jūlijā par tik procentpunktiem, kādā apmērā kopš iepriekšējām procentu pamatlikmes izmaiņām ir palielinājusies vai samazinājusies jaunākā refinansēšanas likme, ko Latvijas Banka noteikusi pirms attiecīgā pusgada pirmā datuma. Pēc katra gada 1.janvāra un 1.jūlija Latvijas Banka nekavējoties publicē laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" paziņojumu par attiecīgajā pusgadā spēkā esošo procentu pamatlikmi.* (redakcija spēkā līdz 2013.gada 26.jūnijam).

Tā kā lietā netika gūti pierādījumi, ka prasītājs būtu izsniedzis atbildētājam rēķinu, tad nav konstatējams arī atbildētāja nokavējums līdz prasības celšanas brīdim. No minētā secināms, ka ir noraidāma prasība par likumisko nokavējuma procentu piedziņu no atbildētāja par laika periodu līdz 2012.gada 8.maijam.

Savukārt no prasības celšanas brīža prasītājam ir tiesības saņemt likumiskos procentus līdz sprieduma izpildei atbilstoši Civillikuma 1765.pantā un Civilprocesa likuma 195.pantā noteiktajam.

Tiesa konstatē, ka 2012.gada 1.janvārī un 2012. gada 1.jūlijā Latvija Banka noteica procentu pamatlikmi 3,5% gadā un tādējādi kopā ar Civillikuma 1765.pantā noteiktajiem septiņiem procentpunktiem likumisko procentu apmērs ir 10,5% gadā.

2013.gada 1.janvārī Latvija Banka noteica procentu pamatlikmi 2,5% gadā un kopā ar Civillikuma 1765.pantā noteiktajiem septiņiem procentpunktiem, likumisko procentu apmērs ir 9,5%.

Civillikuma 1765.panta otrās daļas redakcija no 2013.gada 1.jūlija līdz 2013.gada 31.decembrim ir sekojoša: *Likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta līgumā par preces piegādi, par pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu, ir astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes (1765.p.3.d.) gadā*.

2013. gada 1. jūlijā Latvija Banka noteica procentu pamatlikmi 2,5% gadā. Kopā ar Civillikuma 1765.pantā noteiktajiem astoņiem procentpunktiem, likumisko procentu apmērs ir 10,5%.

Civillikuma 1765.panta trešās daļas redakcija spēkā no 2014.gada 1.janvāra ir sekojoša: *Procentu pamatlikme ir galējā procentu likme, ko Eiropas Centrālā banka piemērojusi savās pirms attiecīgā pusgada pirmās kalendāra dienas veiktajās pēdējās galvenajās refinansēšanas operācijās. Attiecīgā pusgada pirmajā kalendāra dienā spēkā esošo procentu pamatlikmi piemēro sešus turpmākos mēnešus.*

Atbilstoši Eiropas Centrālās bankas publiskotajai informācijas no 2013.gada 13.novembra procentu likme galvenajās refinansēšanas operācijās ir 0,25% un kopā ar Civillikuma 1765.pantā noteiktajiem astoņiem procentpunktiem, likumisko procentu apmērs ir 8,25%.

Tiesa secina, ka ir atzīstamas prasītāja tiesības saņemt likumiskos procentus par laika periodu no 2012.gada 8.maija līdz 2012.gada 31.decembrim 10,5% gadā no neatmaksātas pamatparāda summas, par laika periodu no 2013.gada 1.janvāra līdz 2013.gada 31.jūnijam 9,5% gadā no neatmaksātas pamatparāda summas, par laika periodu no 2013.gada 1.jūlija līdz 2013.gada 31.decembrim 10,5 % gadā no neatmaksātas pamatparāda summas, savukārt par laika periodu no 2014.gada 1.janvāra līdz sprieduma izpildei 8,25% gadā no neatmaksātas pamatparāda summas.

[15] Atbildētājs lūdz atcelt piemēroto prasības nodrošinājumu, jo, iesniedzot pieteikumu par prasības nodrošinājumu tiesā ir iesniegts rēķins, kuru atbildētājs, nekad nav saņēmis.

Ar 2012.gada 23.marta Rīgas rajona tiesas lēmumu ir apmierināts prasītāja pieteikums par prasības nodrošinājumu pirms prasības celšanas- kuģa arestu. Ar 2012.gada 4.aprīļa Rīgas rajona tiesas lēmumu piemērotais nodrošinājums - kuģa arests ir aizstāts ar naudas summas Ls 40 664,53 iemaksu tiesu izpildītāja kontā.

Lietā nav strīda, ka iesniedzot pieteikumu par prasības nodrošinājumu, prasītājs kā prasības pamatojumu ir iesniedzis apliecinātu norakstu rēķinam Nr.6659, kas ir latviešu valodā un samaksas summa norādīta latos (l.l.20). Kā tiesas sēdē apliecināja prasītāja pārstāve, tad šis rēķins ir uzskatāms par 2011.gada 22.oktobra rēķina Nr.6659, kurš ir sagatavots angļu valodā un ASV dolāros (l.l.85), tulkojumu. Tiesa konstatēja, ka rēķinā Nr.6659, kas ir latviešu valodā un samaksas summa norādīta latos (l.l.20), norādītais neatbilst rēķinā Nr. Nr.6659, kurš ir sagatavots angļu valodā un ASV dolāros (l.l.85), norādītajam.

No minētā secināms, ka, iesniedzot pieteikumu par prasības nodrošināšanu pirms prasības celšanas – kuģa arestu, prasītājs tiesā nav iesniedzis dokumentu, uz kuru prasība varētu tikt pamatota. Rēķina oriģinālu prasītājs tiesā iesniedza tikai 2013.gada 12.jūlijā.

Turklāt lietas izskatīšanas laikā tiesa nekonstatēja, ka prasītājs būt izsniedzis atbildētājam rēķinu par degvielas piegādi un nekonstatēja izpildes nokavējumu līdz prasības celšanas brīdim.

Tiesa uzskata, ka izvērtējot prasības nodrošinājuma pamatojumu, netiek vērtēti pierādījumi pēc būtības, bet tikai prasības pirmsšķietamā pamatotība. Tiesa ņem vērā, ka prasība par pamatparāda piedziņu ir apmierināta pilnā apmērā un tiesai ir pamats uzskatam, ka prasības nodrošinājuma atcelšanas gadījumā sprieduma izpilde varētu būt apgrūtināta vai neiespējama. Līdz ar to lūgums par prasības nodrošinājuma atcelšanu ir noraidāms.

[16] Atbildētājs ir iesniedzis pretprasību un lūdz tiesu piedzīt zaudējumus Ls 30 560,52 apmērā, kas radušies nepamatoti piemērojot kuģa arestu.

1999.gada Starptautiskā konvencija par kuģu arestu 6.panta otrajā punktā nosaka, ka *tās valsts tiesa, kura pieņēmusi lēmumu par kuģu arestu, var lemt par zaudējumu un izdevumu atlīdzību, kas radušies aresta rezultātā, tai skaitā nepamatota vai nelikumīga aresta rezultātā (..)*. Savukārt minētā panta 3.punktā ir noteikts, ka *nosakot prasītāja atbildību, saskaņā ar šī panta 2.daļu, piemērojami tās valsts normatīvie akti, kur kuģis ir arestēts*.

Jūras kodeksa 53.panta otrā daļa nosaka, ka *tiesa, kas pieņēmusi nolēmumu par kuģa arestu, var lemt par to, vai un cik lielā apmērā prasītājs ir atbildīgs par kaitējumu un zaudējumiem, kas radušies aresta dēļ, tai skaitā nepamatota vai nelikumīga aresta dēļ (..)*. Savukārt minētā panta trešā daļa nosaka, ka *nosakot prasītāja atbildību saskaņā ar šā panta otro daļu, piemēro Latvijas normatīvos aktus*.

Minētās tiesību normas dod atbildētājam tiesības prasīt zaudējumu atlīdzību par piemēroto prasības nodrošinājumu, bet zaudējumu piedziņa ir vērtējama pēc Latvijas normatīvajiem aktiem.

Civilprocesa likuma 143.pants nosaka, ka *atbildētājs ir tiesīgs prasīt atlīdzību par zaudējumiem, kas viņam radušies sakarā ar prasības nodrošināšanu, ja prasības nodrošinājums ir atcelts šā likuma 140.panta astotajā daļā noteiktajā gadījumā vai ja pret viņu celtā prasība ir noraidīta vai atstāta bez izskatīšanas vai tiesvedība lietā izbeigta šā likuma 223.panta 2. un 4.punktā noteiktajos gadījumos*.

Civilprocesa likuma 140.panta astotajā daļā ir noteikts, *ja lēmums par prasības nodrošinājumu pieņemts pirms prasības celšanas un tiesas noteiktajā termiņā prasība nav celta, tiesnesis pēc iespējamā prasītāja vai atbildētāja pieteikuma saņemšanas pieņem lēmumu par nodrošinājuma atcelšanu*.

Tiesa nekonstatē Civilprocesa likuma 143.pantā noteiktos gadījumus, kad atbildētājam būtu tiesības saņemt atlīdzību par zaudējumiem, kas radušies prasība nodrošinājuma rezultātā.

Prasītājs pēc prasības nodrošinājuma piemērošanas ir cēlis prasību tiesā, tiesa ir atzinusi, ka prasība ir apmierināma, prasība nav atstāta bez izskatīšanas un nav izbeigta tiesvedība.

Tiesai nav pamata piemērot Civillikuma normas, kas regulē zaudējumu piedziņu, jo attiecība uz zaudējumiem, kas radušies no piemērotā prasības nodrošinājuma, Civilprocesa likuma 143.pants ir uzskatāms par speciālo tiesību normu attiecībā pret Civillikuma normām.

No minētā secināms, ka pretprasība par zaudējumu piedziņu ir noraidāma.

[17] Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa nosaka, ka *pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summa piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam- proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.*

Iesniedzot prasību, prasītājs ir samaksājis valsts nodevu Ls 716,42 (l.l.3). Tā kā tiesa ir atzinusi, ka prasība ir apmierināma daļēji Ls 40 664,53, kas ir 57 860,41 euro apmērā, tad no atbildētāja par labu prasītājam ir piedzenama samaksātās valsts nodevas daļā Ls 696,65 jeb 991,24 euro apmērā (40 664,53 - 20000 = 20 664,53 x 1% = 206,65 + 490 = 696,65), kā arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,30 jeb 4,70 euro. Kopā no atbildētāja par labu prasītājam ir piedzenami tiesas izdevumi 995,94 euro.

Civilprocesa likuma 40.panta pirmā daļa nosaka, *ka izdevumu summas, kas (..) nepieciešamas izdevumu samaksai (..) par tiesas pavēstu un citu dokumentu piegādāšanu , izsniegšanu un tulkošanu (..) iemaksā līdz lietas izskatīšanai tā puse, kura izteikusi attiecīgu lūgumu*.

Tiesa konstatē, ka sakarā ar to, ka atbildētāja atrašanās vietā bija Norvēģijā, tad Tiesu administrācija ir nodrošinājusi atbildētājam izsniedzamo tiesas dokumentu tulkošanu uz 1,24 lapām. Par minēto SIA „Skrivanek Baltic" ir izsniegusi rēķinu Tiesu administrācijai par kopējo summu Ls 24,20 (l.l.62). Prasītājs minētos izdevumus nav apmaksājis.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu no atbildētāja valsts labā piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par dokumentu nosūtīšanu Ls 3,72 jeb 5,29 euro un par dokumentu tulkošanu Ls 24,20 jeb 34,43 euro, kopā 39,72 euro.

[18] Atbildētājam ir nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās, atbilstoši

Civilprocesa likuma 204.[1] pantā noteiktajam -*taisot spriedumu par naudas summu un tiesas izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.*

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34, 35., 41., 39., 93., 96., 97., 192., 193., 194., 199., 204.[1] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt daļēji, bet pretprasību noraidīt.

Piedzīt no AS Halten, reģ.Nr. 5141339, adrese Olav Tryggvasons gate 46, 7011 Trondheim, Norway, **par labu OV Limited**, reģ.nr. 1854579, adrese 69 Ridge Road, Albany, Auckland, New Zealand, pamatparādu **57 860,41 euro** apmērā un tiesas izdevumus 995,94 euro, kopā piedzīt **58 856,35 euro.**

Noteikt AS Halten, reģ.Nr. 5141339, adrese Olav Tryggvasons gate 46, 7011 Trondheim, Norway, tiesība saņemt likumiskos procentus par periodu no 2012.gada 8.maija līdz 2012.gada 31.decembrim 10,5% gadā no neatmaksātas pamatparāda summas, par laika periodu no 2013.gada 1.janvāra līdz 2013.gada 31.jūnijam 9,5% gadā no neatmaksātas pamatparāda summas, par laika periodu no 2013.gada 1.jūlija līdz 2013.gada 31.decembrim 10,5 % gadā no neatmaksātas pamatparāda summas, par laika periodu no 2014.gada 1.janvāra līdz sprieduma izpildei 8,25% gadā no neatmaksātas pamatparāda summas.

Noraidīt prasību daļā par likumisko procentu piedziņu par laika periodu līdz 2012.gada 7.maijam 2812,96 euro apmērā.

Noraidīt pretprasību par zaudējumu un likumisko procentu piedziņu.

Noraidīt lūgumu par prasības nodrošinājuma atcelšanu.

Piedzīt AS Halten, reģ.Nr. 5141339, adrese Olav Tryggvasons gate 46, 7011 Trondheim, Norway, **par labu valstij** ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus **39,72 euro.**

Samaksa veicama: Tiesu administrācija, konts LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (atbildētāju identificējoša informācija).

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu- 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās. Sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā daļā par tiesas izdevumu piedziņu valsts labā norādītajā termiņā kvīti par samaksu iesniegt Rīgas rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā, sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese /paraksts/ E.Stivriņa

NORAKSTS PAREIZS

Rīgas rajona tiesas tiesnese E.Stivriņa

Rīgā, 2014.gada 29.janvārī